

اثر سرتالین بر روی هیپوتانسیون حین دیالیز خونی

مقدمه

هیپوتشن حین همودیالیز یکی از مشکلات نسبتاً شایع بیماران همودیالیزی می‌باشد و یکی از مشکلات اساسی سیستم بهداشتی-درمانی محسوب می‌شود. برخی از مطالعات به کاربرد استفاده از مهارکننده‌های انتخابی بازجذب سروتونین در پیشگیری از بروز هیپوتشن حین دیالیز اشاره کرده‌اند. هدف از انجام مطالعه حاضر؛ بررسی اثر سرتالین بر روی هیپوتانسیون حین دیالیز خونی می‌باشد.

مواد و روشها

در یک مطالعه کارآزمایی بالینی، 30 نفر از بیماران همودیالیزی مبتلا به هیپوتشن حین همودیالیز که جهت انجام همودیالیز به مراکز آموزشی درمانی دانشگاه علوم پزشکی تبریز مراجعه کرده بودند، وارد مطالعه شده، و بررسی شدند. بیماران به مدت دو هفته تحت درمان با سرتالین به میزان 50 میلی‌گرم روزانه قرار گرفتند. فشار خون سیستولی، فشار خون دیاستولی، فشار متوسط شریانی، و ضربان قلب بیماران قبل و بعد از انجام مداخله، مورد بررسی و مقایسه قرار گرفتند. همچنین عوارض جانبی ناشی از تجویز سرتالین بیماران نیز ارزیابی گردید.

نتایج

از میان 30 نفر از بیماران مورد مطالعه؛ 17 نفر (56.7٪) از بیماران مرد، و 13 نفر (43.3٪) از بیماران زن بودند. فشار خون سیستولی، فشار خون دیاستولی، و فشار متوسط شریانی پس از تجویز سرتالین به میزان معنی‌داری افزایش پیدا کرده بود ($P=0.001$)، همچنین میانگین تعداد ضربان قلب بیماران به میزان معنی‌داری کاهش پیدا کرده بود ($P=0.001$). سردرد در 7 نفر (23.3٪)، سرگیجه در 3 نفر (10.0٪)، و عوارض گوارشی در 2 نفر (6.7٪) عوارض جانبی مشاهده شده در بیماران بودند.

نتیجه گیری

بر اساس نتایج حاصل از مطالعه حاضر، استفاده از سرتالین در درمان هیپوتنشن حین دیالیز، یک روش موثر و ایمن می‌باشد. همچنین عوارض جانبی جدی ناشی از مصرف سرتالین در بیماران مشاهده نشد.

کلمات کلیدی: سرتالین، هیپوتنشن، همودیالیز.